

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XI. De prolixa fidei formula, & de his quae acta sunt in Synodo
Serdicensi: & quomodo Orientales Iulium Romanum Episcopum, & Hosium
Hispanum deposuerint, eò quòd cum Athanasio & caeteris ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

δοκιμασθέοντος την πάτην δέ καίνης αἱ οὐδεῖ-
καὶ επεβλυσαν τοῖς αὐτοῖς έγοντο, οἷς ἐγκλη-
μάτων ἔνεκεν, οἵ τις Βίσ., Δοτορεφόρδροι την
περί τοῦ θεοῦ κοινωνίαν, αἱς εἰ καταρέσσει
χον, αἷλα τῆς τοῦ δόγματος διαφωνίας,
ἀπέπεμψαν τάτες, μὴ πείσαντας τοὺς ὄν-
τα πληθυσμού.

A fecius discrepantem. Itaque Constanus, cum animadverteret eos in iuste insidiosos esse Paulo atque Athanasio, nec ob crimina aut ob vita turpitudinem, ut depositionis sententia continebat, sed ob dissensionem fidei, illorum communionem esse averstatos, in patriam eos remisit, cum persuadere nequivissent id cuius gratia venerant.

KeO. 10'

πει της μαρτυρίχης διαθέσιον· καὶ πει τῶν ἐν εαρδίκη
επιδύεις γεννητέμενον· ως καθεῖλονοι τῆς οἴνως ἕκλιποτογράφη-
μενοί οὖσον τὸν ισπάνιον ἐπίσκοπον, ως ἀΓαπητόν καὶ τοὺς
λοιποὺς κοινωνήσαντας.

CA^PUT XI.
De prolixas fidei formula, & de his qua acta
sunt in Symodo Serdicensi: & quomodo O-
rientales Iulium Romanum Episcopum, &
Hostium Hispanum deposuerint, eò quid
cum Athanasio & ceteris commu-
nicassent.

Τριῶν δὲ οἵδη γραμμάτων ἐνεπειτή, ταῦται
λιοι Πέτρης ἐωπίσκοποι, τοῖς αὐτά τε
ἐντετέρους διεπέμψαντες γερεφίου, πᾶν μα-
κεστιχον ἔκθετον ὄνομαζόντων, οἷς διὰ πλει-
νομάτων τέ καὶ ὄνοματων τοῦτο τοις περι-
πετεις συγκατέλειν· καὶ εἰσίας μὲν ἐν ταύτῃ
τοις μητέλειν ἐκεπομπαῖς· τέσσερι λέγοντας
οὐδὲν οὐτων τὸν ζὺν, η ἔξτερες ὑποστέως,
απὸ τοῦτο, καθότε πᾶν πολὺ χρεῖον η αἰών ὅτε
εστὶ, ἀπεκρίνεσθον· οὐδοξεῖς δὲ δὲ τῆς γερε-
μανικείας ἐπίσκοπον· παραγνείας τε ἐμα-
κεστιχον διακομισάντων ταύτην την γερε-
φίου· τοις διεπειτέρους οἱ ἀνά την δύσιν ιερεῖς·
δημιῶν γέφασαν τοῖς ἐννικαίᾳ δέξασι, οἱ
πατρίταιτα πολυπεργυμονεῖς δέντε λοιπὸν
οὐδεῖν· ἐπειδὴ κάννας ὁ βασιλεὺς ήττα χά-
ριν αδελφού, φέρετες αἱματὶ τὸν αἴθανά-
σιτες οικείους ἀπολαβεῖν θερευτας, καὶ γράφων
εἰπεῖν, αὐτοπρεστήσοισι τῷ δότοτης ἐναν-
τιπρέσοντος· οἱ δὲ τοὺς αἴθανάτου καὶ
πατέλων, ταφοτοίτες εἰπατείρεται σύνοδον
εἶπεν, οὐτεπίκαθανάτος τῶν ὄρθων δογμά-
τεπειτέλευτέντες, ἐδοξεῖ γνώμην τῶν βασι-
λέων, τες αἱφέντας ἐκαλέσας ἀρχομένης ἐπίσκο-
πος· οὐδὲν οὐδέποτε καταλαβεῖν τὴν Σαρδώ-
νης ἡμίλιμφαν καταλαβεῖν τὴν Σαρδώ-
νης ἡμίλιμφαν, ταφεῖτον δέ πρώ-
την εἰς φατίπτε πόλιν τῆς Θράκης οἱ αἴτοί
τε, γερεφίσι τοῖς αἴτο τῆς δύσεως ηδη
τὴν Σαρδώνη σωμετηλυθόσιν, αἴπωται μεταθ-
ητεῖται κατὰ τῆς ποινικαίας τες αἱματὶ τὸν αἴθα-
νατον, οὓς κατεπειταίς· αἱνως μη συνένει-

Elapsis deinde tribus annis, rursus Orientales Episcopiam fidei formulam ad Occidentis Episcopos miserunt, quæ ~~perpetræ~~ vulgo cognominatur, eo quod prolixiori sermone conscripta sit quam superiores. In hac substantia quidem Dei nullam mentionem fecere. Eos vero qui dicunt Filium ex nihilo, aut ex altera hypostasi, non autem ex Deo: & tempus aut saeculum aliquando fuisse cum is non esset, excommunicarunt. Hanc porro expositionem cum Eudoxius Episcopus Germanicus, & Martyrius ac Macedonius detulissent, Occidentis sacerdotes susciperent noluerunt. Decretis enim Synodi Nicæna se contentos esse dicebant, nec præterea quidquam curiosius esse inquirerent. Cumque Constans Augustus id beneficii loco à fratre suo postulasset, ut Athanasium in sedem suam restitueret, nec tamen literis suis quidquam proficeret, oblistentibus scilicet hereticæ factionis hominibus: Athanasius vero ac Paulus Constantini adeentes, Synodus fieri flagitarent, tanquam idcirco insidiis appetiti ut rectæ fidei Doctrina subverteretur: ex communi consensu triusq; Imperatoris placuit, ut tam Orientis, quam Occidentis partium Episcopum, constituto die Serdicam covenirent, quæ urbs est Illyrici. Igitur Orientales, cum Philippopolim Thracie prius conseruent, Occidentalibus jam Serdicæ congregatis scribunt, ut Athanasium à Concilio & communione sua submovent, utpote depositum Episcopatu: pioqui se ad Concilium venturos non

esse. Posthac Serdicam ingressi, nega- A
runt se in Ecclesiam pedem illaturos, R
quamdiu convenienter ii qui ab ipsis de-
positi fuissent. Adhac Occidentis Epis-
copi rescripsierunt, te nunquam ab il-
lotum communione recessisse, nec im- P
præsentiarum recessuros esse; præterim
cum Julius Episcopus Romanus, exami-
nato illorum negotio, eos nequitam
condemnasset. Adesse porro illos, pa- S
ratos subite judicium & crimina sibi il-
lata iterum confutare. His per literas
significatis, cum nihil apud illos profi- B
cerent, & prescriptus jam excessisset dies
quo negotia quorum gratia convenie-
rant dijudicari oportebat: ad extremum
ea sibi ultro citroque scriplerunt, per
quæ infensores quam antea facti sunt:
& separatis collecti, contrarias senten- C
tias protulerunt. Etenim Orientales
posteaquam ea quæ contra Athanasium,
Paulum, Marcellum & Asclepam ges-
serant confirmassent, Julianus Romanæ
urbis Episcopum deposuerunt, eo quod
primus cum illis communicasset: Ho-
sium item Confessorem, tum ob can-
dem causam, tum propterea quod Pau-
linus & Eustathius qui Ecclesiæ Antioche-
næ præfuerant, amicus exstitisset: Maxi-
minum denique Trevirorum Episco-
pum, eo quod primus cum Paulo com-
municasset, autorque illi fuisse redeun-
di Constantinopolim, quodque Episco-
pos qui ex Orientis partibus in Gallias
venerant, à communione sua removil-
set. Præter hos deposuerunt etiam Pro-
togenem Episcopum Serdice, & Gau-
dientium. Illum quidem quod Marcello
suffragareretur, quem antea condemna-
verat: Gaudientium vero, quod adver-
sus Cyriacumdecessorem illum contra-
ria omnia molitus fuisse, & eos foveret
qui ab ipsis depositi fuerant. Hæc ubi
decrevissent, cunctis ubique Episcopis
per literas significarunt, ut neq; ad com-
munionem illos admitterent, nec Epis- D
stolas ad illos scriberent, nec ab iisdem
scriptas acciperent. De Deo vero ita
sentire jubebant, prout in formula ipso-
rum Epistola subiuncta prescriptum
erat. In qua Consubstantialis quidem
nulla siebat mentio: alieni vero ab Ec-
clesia pronuntiabantur ii, qui dicerent
tres esse Deos, & Christum non esse
Deum, aut eundem esse Patrem & Fi-
lium & Spiritum sanctum; aut Filium esse

εφασαν· μή δὲ ταῦτα ή εἰς σαρδικίνης
χρόμροι, οἷς χρέοντες μπέμβαλεν τὴν σκιά,
σια, συνιόντων τὸν πρὸς αὐτὸν καθηγεῖσαν
περὶ ταῦτα ἥσι από τὸ δύτειας αὐλέγει φωνήν,
ώς ζδεπόλε τὸ τερές αὐτὸς κονιωνας απει-
σαν, οτενῦται της αναχωρήστος καμά-
σα ικλιτες ἔωμαίων ἐπισκόπου Καταστά-
ξείσαν Θ. καὶ μὲν καλαγνόν Θ. ταῦτα
οἱ αὐτοί, καὶ ἑταῖροι ἔχον, δικαΐεσθαι
τις απειλεῖ ἔνι Ταξεπαχθέσας αὐτοῖς αὐτοῖς
ώς τοῦτο σφάστοι αὐταῖς μηδὲν εὔδειπον,
ηδην καὶ ιστερημέρα τῆς κυρίας ψυρρίνη
η κείνην εδέκατεν ὡν συνεληλύθεσιν, τοτε
λθαίσιν τοιαῦτα ἔγεα φωναί αἱλίοις, οὐ
εἰς μείζονα τῆς πεσείερας δυσφύμειας πα-
στοσαν καθ' εἰσιτες συνεπάθεις, θε-
έναιντας πνευκαν οἱ μὴν γὰρ απὸ τῆς ωλ-
λῆς, Καὶ ηδην αὐτοῖς δόξαντα επὶ αἴθαντιν
ταστοικαὶ μαρκέλλων καὶ αἰσχυλητηρί-
σταῖς, κατεῖλον ιελιον τον ρομπητη-
πον, ώς αρξαντα τῆς πρέστης αὐτὸς κομι-
στὸν τε τον ὄμολογόντεν, καὶ δια τινα
αιτίαν, καὶ ὅτι Φίλ. Θ. ἐγκέλοπαι οὐκο-
σαδίω τοις ἱγυπταμέροις τῷ αἰσχυλο-
κλητοῖς καὶ μαξιμον τὸ τετέρεμον
σκοπον, ώς περῶν παιώνω κονιωναῖσι αὐτοῖς
αἴτιον αὐτῷ ψυρρόμενον τῆς εἰς κονιστήσει
καθόδη, καὶ ταῦτα εἰς γαλλιαν από τοις εἴ το-
ρεα ψυρρόμενος ἐπισκόπους αποκηρύξει
εστι τούτοις καθεῖλον καὶ παρεβεβη το
Σαρδικῆς ἐπισκόπου, καὶ γανδεῖον το
μην ώς μαρκέλλες υπερμαχῆσι, περιπ-
άντων καταψυφιστάμενον τον δὲ γανδεῖον
ώς εὐαίσια περιδάσαντα περιστοῦ διδού-
χο, καὶ τοῖς πολλῷ ποιέμενον τον περιπ-
τῶν καθηγημένες ταῦτα ψυφιστάμενον
πανταχοῦ ἐπισκόπους δῆλα εποίειται
μήτε προσίσεις εἰς κονιοναῖς, μήτε γεγε-
αντοῖς, μήτε οὐ πατεῖ αὐτῶν γεαφόμενα δη-
μος τοῖς τοδεξδοξαζεντούλοις, οὐ τοις
πον υφηγεῖτο οὐ τῇ αὐτῇ ἐπισοῦτι οὐ πο-
ταγμῷ γεαφόν ομοστίς μηδικάν
ποιειμόν· αποκηρύψουσα δὲ τους λερούς
Τρεῖς εἶναι θεές, η τον χεισούμι εἶναι θεός, η
αὐτὸν εἶναι πατέρα καὶ μηδικάν αὔγον πινδαῖς

αὐτοῖς τοῖς πόλεσιν πολέμους οὐδὲν πάλιν καθίσαντες,
της θεοῦ επιβολῆς αρχηγούς ποιήσαντες καὶ
εκθεσιῶν πίστιας.

Cap. 6.

Cap. XII.

Quomodo ex adverso Hosius & reliqui E-
piscopi confidentes, deposuerunt Orientis
Episcopos, composita fidei formula.

EN μέσῃ τε καὶ οἱ αὐτοὶ τὸν ὄστον συνελ-
έποιες, αὐτῶντις ἀπέφυκαν· αὐτανάστον
μὴν, ὡς αὐτίκας ἐπιβελυθεῖται τῶν τὸν
τύρων συνελεθόντων· μάρκελλον δὲ, ὡς μὴ Τάδε
Φερονέον ὄμολογόνταντα αὐτὸν εἰσεβάλλεται σκην-
πάτη δὲ, ὡς Βιστείτε τὸν παμφύλιον καὶ πολλῶν
ἄλλων Δικαστῶν Φύφω τινὲς ἐπισκόπων δοτο-
ριάς οὐκ ὅτι οὐδεὶς αἴτιος εἴη, οὐδόμην μα-
τικόντες ἐπιστέψαντα· λάκιον δὲ ὡς τῶν αὐ-
τοῦ κατηγόρων Φυγόντων· καὶ τεργεστῶν ἑκά-
στασικαίναν ἔγεανταν, αὐτὸς ἐχθρὸς ἐπισκό-
πην τεργεσθοῦν· γεγονόσιον δὲ τὸν ἐν αὐτε-
ζανθείᾳ, καὶ βασιλείου τὸν ἐν αὐγήᾳ, καὶ
κυπριανού τὸν γαζήν, μὴ δὲ ἐπισκόπων ὄνο-
ματάν, μηδὲ κονωνίαν τινὰ περὶ αὐτὸς ἔχειν,
ιη δὲ χειριστός πήγειται· κατεῖλον δὲ τῆς
πισκοπῆς θεόδωρον τὸν Θράκην, καὶ ναρκι-
σσού τὸν εἰρηνοπόλεως ἐπισκόπον, καὶ αὐτά-
κιον τὸν καπταρίας τῆς ταλαισίνης, καὶ μη-
δανίον τὸν ἐφέσου, καὶ ἀρσάκιον τὸν συγγρ-
άμνων μυσίας, καὶ ράλεια τὸν μερσῶν τῆς
τανονίας, καὶ γεώργιον τὸν λαοδικείας, εἶκον
καὶ τῇ συνδῷ ταῦτη παρεχθέντοι σων τοῖς
ἀποτέλεσμάν ἐν ἐπισκόποις· αφει δέ τοι δέ τέττας
τελεκτήνης καὶ τῆς κονωνίας, ὡς τὸν μὲν
χειριστὰν τὸν πατέρες τῆς γείτνιας, καὶ τὰς
τάξιν κατατεθέντας δια τὸν δρόμον αὔξε-
νε δέξαμέντες, καὶ εἰς αἰγαίματα μείζω
ληγεύοντες τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
παῖδες αποκηνύζαντες, καὶ τῆς καθόλου
συλλογίας αἰνούσιες ψιφισμένοι, ἔγε-
ναντο τοις πατέρεσσιν τοῦτον κεκενδύοντες, καὶ ὄμοσφρο-
νέσιοις φέρετο δόγμα· δέξετο δέ καὶ δι-
τοτηκαταπίστεως γραφεῖστέραν, πλα-
τυτέραν μὲν τὸν μητρικαῖαν φυλάττοσαν γῆτην
αἴτιων διάνοιαν, καὶ τὸν πολὺ διελλάτ-
τεστα τῷ σκέπτεσθαι τοις αἰμέλοσι.

Tet

Contra altera vero parte congregati qui
cum Hosio erant, innocentes pro-
nuntiarunt, primum Athanasium, eo
quod Episcopi apud Tyrum collecti in-
fidias ei iniuste struxissent: deinde Mar-
cellum, utpote qui professus esset se non
B ita sentire ut accusatores ejus insimula-
bant: Asclepam item, eo quod Eusebii
Pamphili aliorumque multorum judi-
cum lententiā Episcopatum suum recu-
perasset, & hæc vera esse actis judicia-
libus comprobasset: Lucium denique,
eo quod accusatores illius fugā se sub-
duxissent. Et ad singulorum Ecclesias
scripserunt, ut eos pro Episcopis suis
haberent ac propediem expectarent.
Gregorium vero Alexandriae, Basilium
Ancyrae, & Quintianum Gazae, ne no-
minarent quidem Episcopos, nec ullam
cum iis communicationem haberent,
nec omnino Christianos censerent.
Theodorum vero ex Thracia, Narcissum
Irenopolis Episcopum, Acacium
Cælareæ Palæstinæ, Menophantum
Ephesi, Ursacium Singiduni Moesiae, &
Valentem Murse in Pannonia, Gorgium
denique Episcopum Laodiceæ,
Episcopali dignitate exuerunt, licet hic
postremus unā cum reliquis Orientis
Episcopis ad Concilium non venisset.
Porro istos sacerdotio & communio-
ne privarunt, eo quod Filium à Patris
substantia separarent, eosque qui ob-
hæresin Arii jamdudum depositi fue-
rant, suscepissent, & ad altiorem divi-
ni ministerii gradum promovissent.
His de causis cum istos excommuni-
cassent & ab Ecclesia Catholica alie-
nos esse decrevissent, literas scripserunt
ad omnes ubique Episcopos, ut res a se
judicatas suffragio suo comprobarent,
& in eandem cum ipsis fidem contenti-
rent. Cæterum & ipsi quoque aliam
conscriptionem fidei tunc temporis
ediderunt, prolixiorē quidem Ni-
caena: eandem tamen continentem sen-
tentiam, nec multum ab illius ver-
bis discrepantem. Denique Hosius ac